

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6T/70/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722010360
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2023:2722010360.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Skalica dňa 16. januára 2023, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

S. J., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom I. B. E.. XX W.. XXX, T., A., t.č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

ako vodič nákladného motorového vozidla Mercedes-Benz Sprinter 211 CDI, bielej farby, imatrikované v Poľskej republike, EČV:C.-XXXXX, VIN: R. dňa 10.08.2022 asi o 4:27 ráno pri obci Ruzsa v Maďarsku pri Srbských hraniciach a na ďalšom presne nezistenom mieste postupne naložil do uvedeného vozidla 25 osôb bez dokladov totožnosti, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a ani osobami, ktorým boli vydané platné víza, ktoré by umožňovali ich vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky, pôvodom zo Sýrskej arabskej republiky, a to menovite:

I. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, S. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, N. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, W. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, E. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, G. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, W. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, W. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, S. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, G. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, F. W.-O., nar. XX.XX.XXXX, S. Y.|W., nar. XX.XX.XXXX, S. B., nar. XX.XX.XXXX, S. B., nar. XX.XX.XXXX, W. B., nar. XX.XX.XXXX, B. B., nar. XX.XX.XXXX, W. I., nar. XX.XX.XXXX, N. I., nar. XX.XX.XXXX, A. W., nar. XX.XX.XXXX, P. W. A., nar. XX.XX.XXXX, F. W. A., nar. XX.XX.XXXX, W. A., nar. XX.XX.XXXX, N. W. N., nar. XX.XX.XXXX, W. X., nar. XX.XX.XXXX, A. W. N., nar. XX.XX.XXXX,

ktoré osoby následne v čase cca o 10:30 hod. dňa 10.08.2022 neoprávnene previezol cez presne nezistený hraničný priechod medzi Maďarskom a Slovenskou republikou v okolí Bratislavy, na územie Slovenskej republiky a následne s nimi pokračoval cez územie Slovenskej republiky až k bývalému hraničnému priechodu do Českej republiky v katastrálnom území Brodské na ceste č. 425, kde sa v čase cca o 13:15 hod. dňa 10.08.2022 pokúsil uvedené osoby previesť na územie Českej republiky, pri čom bol prichytený príslušníkmi Finančnej správy Slovenskej republiky,

t e d a

osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky umožnil nedovolené prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky a prechod cez jej územie, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci :
- mobilný telefón Alcatel 6025 H, čiernej farby, IMEI1 XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2 XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou zn. Orange č. XXXXXXXXXXXXXXXX W.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 3 (tri) roky.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona súd ukladá ochranné opatrenie - zhabanie veci :
- motorové vozidlo Mercedes-Benz Sprinter 211 CDI, bielej farby, imatrikulované v Poľskej republike, EČV: C.-XXXXX, VIN: R., s dokladom od vozidla karta pojazdu (PL) Seria KP/AAA č. XXXXXXXX.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal Okresnému súdu Skalica obžalobu na obžalovaného pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorých sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a zisťoval, či obžalovaný

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby Obžalovaný odpovedal: Áno.

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin

Obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, ako aj po následnom vyjadrení sa prokurátora a obhajcu prijal toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu prevádzacstva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomer a mieru závažnosti príťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutku, ku ktorému sa obžalovaný v celom rozsahu priznal. Obžalovaný umožnil osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky nedovolené prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky a prechod cez jej územie, pričom tak konal závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách, keď neoprávnene prevádzal až 25 osôb, čo násobne prekračuje hranicu tohto kvalifikačného pojmu. Viacerými osobami sa rozumie najmenej tri osoby. K naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty daného trestného činu potom bližšie vid' Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2018, sp. zn. 2 Tdo 52/2018 (R 18/2019). Obžalovaný porušil záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatel'a, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného zo spisu vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ odsúdený, čo mal preukázané odpisom z registra trestov GP SR a Európskeho informačného systému registra trestov (ECRIS). Zo správy Národnej ústredne Interpolu, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce PPZ a Interpolu Kišinev vyplýva, že v jeho domovskom štáte v Moldavsku bol vyšetrovaný len raz a to v r. 2015 pre krádež, konanie bolo zastavené. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR je zrejmé, že obžalovaný sa na území SR nedopustil priestupku.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť, ktorú by mu bolo možné pripočítat' na ľarchu. Obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu, tento úprimne oľutoval, čo mu poľahčilo s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona. Ďalej súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Naproti tomu súd nevzhliadol u obžalovaného ani na jednu príťažujúcu okolnosť. U obžalovaného teda prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, čím sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Trestná sadzba pri tomto trestnom čine je stanovená v rozpätí od 7 rokov do 10 rokov. S poukazom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je zrejmé, že dolná hranica trestnej sadzby zostala nedotknutá, teda 7 rokov a horná hranica sa znížila o jednu tretinu, na 9 rokov.

Súd má za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje že, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby je aj po jej úprave 7 rokov, pričom súd má za to, že takýto trest pre obžalovaného by bol neprimerane prísny, pretože účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Súd okrem vyššie popísaných okolností prípadu zohľadnil aj osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol nikdy odsúdený, učinil sebareflexiu v podobe priznania sa a oľutovania, na súde urobil vyhlásenia o vine, chcel by sa čo najskôr vrátiť domov, nejdená sa ani o násilnú trestnú činnosť, preto by trest za tento trestný čin mal byť skôr primeranou sankciou, než represívnym nástrojom trestania. Z uvedených dôvodov súd znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá zostala nedotknutá vo výmere 7 rokov o celú jednu tretinu (teda maximálne možnú) a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov. Súd len poznamenáva, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa prihliada len na dolnú hranicu bez ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa s rozdielom medzi hornou a dolnou, ako tomu je pri § 38 ods. 8 Trestného zákona)

Obžalovaný žiadal, aby mu bol trest odňatia slobody mimoriadne znížený pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, teda viac než o jednu tretinu, popr. aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Súd má za to, že neboli v tomto prípade splnené zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod pojmi „okolnosti prípadu“ a „pomery páchatelia“ má na mysli také okolnosti a pomery, ktoré sa bežne nevyskytujú. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatelia. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pod okolnosťami prípadu treba rozumieť napríklad skutočnosť, že sa páchatel dopustil trestného činu v afekte, úzkosti, strachu, ktoré mali pôvod mimo osoby páchatelia. Inými slovami, musí ísť o také okolnosti prípadu, ktoré sa vymykajú bežným a všeobecným okolnostiam prípadu. Prejednávaný prípad však vykazuje úplne bežné okolnosti vyskytujúce sa v obdobných prípadoch pravidelne. Pomery páchatelia sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatelia ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatelia, jeho zdravotný stav, zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatelky a pod.). Za pomery páchatelia odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatelia od jeho zárobku, stav zmenšenej príčetnosti páchatelia, ak nie je možný iný zákonný postup a pod. Obžalovaný sa domáhal nižšieho trestu pri aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona z dôvodov, že nikdy nebol trestaný, je otcom maloletého syna, je živiteľom rodiny a chcel by sa čo najskôr vrátiť k rodine, ktorá žije v Moldavsku. Tieto okolnosti a pomery však nie je možné hodnotiť ako výnimočné, resp. vymykajúce sa inak bežným okolnostiam a pomerom tak, ako je vyššie uvedené. Obžalovaný nespáchal trestný čin v afekte, úzkosti, strachu, obžalovaný nemá ani žiadne zdravotné ťažkosti, ani sa nestará o početnú rodinu a pod.

Súd nezistil žiadne výnimočné, resp. nie bežne sa vyskytujúce okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom okolnosti a pomery na ktoré poukazuje obžalovaný súd zohľadnil pri mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> tak, ako vyššie odôvodnil, keď znížil trest odňatia slobody o celú jednu tretinu zo 7 rokov na 4 roky a 8 mesiacov. Je potrebné si uvedomiť, že pri aplikácii citovaného ustanovenia v prípade vyhlásenia o vine a jeho následnom prijatí, nedochádza k obligatórnemu zníženiu trestu, nie je

povinnosťou súdu mimoriadne znížiť trest pri takomto postupe a už vôbec nie o celú jednu tretinu, ale súd môže znížiť trest, čo aj s poukazom na vyššie uvedené učinil.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, pričom má za to, že takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pretože nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin pred spáchaním trestného činu.

Zároveň súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu a to mobilného telefónu Alcatel 6025 H, čiernej farby, IMEI1 XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2 XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou zn. Orange č. XXXXXXXXXXXXXXXX W. s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika. Súd podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na tri roky.

Súd napokon podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné opatrenie a to zhabanie vecí motorového vozidla Mercedes-Benz Sprinter 211 CDI, bielej farby, imatrikované v Poľskej republike, EČV: C.-XXXXX, VIN: R., s dokladom od vozidla karta pojazdu (PL) Seria KP/AAA č. XXXXXXXX, ktorým obžalovaný neoprávnene prevážal migrantov, teda vec bola použitá na spáchanie daného trestného činu, pričom nepatrí obžalovanému. Zo správy Interpol Varšava (č.l. 408) vyplýva, že motorové vozidlo je v evidencii vozidiel naposledy evidované na spoločnosť SANTIÉR BUD SP. Z O. O., zo sídlom str. Metalurgii 1, 979-500 Radomsko, Poľská republika. Následne bol dopytovaný majiteľ tejto spoločnosti E. J., PESEL: XXXXXXXXXXXX, bytom ul. R. XX, X., ktorý sa k predmetnému vozidlu vyjadril tak, že uvedené vozidlo predal ešte koncom apríla 2022, o čom predložil aj faktúru. Muža, ktorému vozidlo predal nepoznal, videl ho prvýkrát, po krátkom rozhovore s ním došlo k uzavretiu dohody, kupujúci sa mu preukázal cestovným pasom, na základe čoho mu ako predajca vystavil faktúru. Nepýtal sa kupujúceho na aké účely kupuje vozidlo, nekontaktovali sa už potom viac a od kúpy vozidla ho už nevidel. Uvedené mal súd preukázané správou Centra policajnej a colnej spolupráce Vyšný Komárnik - Barwinek (č.l. 410-411). Predmetné vozidlo bolo podľa priloženej faktúry (č.l. 412) uvedenou spoločnosťou odpredané za sumu 1.722,- PLN (371,63 Eur) osobe M. T., trvale bytom S.. S. T. A. XXX, XXXXXX G., Rumunsko, číslo pasu XXXXXXXXXXX. Táto osoba však podľa zistení a správy Interpol Bukurešť (č.l. 539) nie je reálnou osobou, uvedená osoba v ich národných evidenciách neexistuje. Obžalovaný nevie, kto je vlastníkom motorového vozidla, ktorým prevážal migrantov. Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a v časti výroku o ochrannom opatrení možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.